

DOI <https://doi.org/10.51647/kelm.2021.2.1.34>

SPECYFIKA DZIAŁALNOŚCI PROKURATORA W POSTĘPOWANIACH KARNYCH O WYKROCZENIA KARNE (DOCHODZENIE)

Dmytro Mirkovets

kandydat nauk prawnych, docent,

*docent Katedry Prawa Publicznego i Prywatnego Wyższej Prywatnej Instytucji Edukacyjnej
„Uniwersytet Nowoczesnej Wiedzy” (Kijów, Ukraina)*

ORCID ID: 0000-0003-2539-2824

e-mail: tos2009@gmail.com

Adnotacja. Przeanalizowano normatywną podstawę działania prokuratora, śledczego i kierownika organu dochodzenia oraz określono cechy działalności kontrolno-nadzorczej prokuratora w odpowiednim kierunku. Zaznaczono, że zapewnienie legalności i poszanowania praw osób w równym stopniu dotyczy działalności prokuratora w postępowaniu przygotowawczym i dochodzeniu. Ustalono, że uprawnienia prokuratora na etapie postępowania przygotowawczego wykraczają poza zakres nadzoru, co skutkuje pomieszaniem, połączeniem uprawnień kontrolnych i nadzorczych w działalności jednego podmiotu. Rozwiązanie tego problemu jest możliwe poprzez racjonalną redystrybucję uprawnień między prokuratorem a podmiotami kontroli wydziałowej. Konieczne jest zatem wyłączenie z listy uprawnień prawa prokuratora do wydawania instrukcji dotyczących działań dochodzeniowych (poszukiwawczych), możliwości ich samodzielnego prowadzenia, instrukcji, polecenia prokuratora należy kierować do kierownika organu postępowania przygotowawczego.

Słowa kluczowe: prokurator, wykroczenie karne, dochodzenie, śledczy, kierownik organu postępowania przygotowawczego, detektyw, nadzór, działalność kontrolno-nadzorcza.

PECULIARITIES OF THE PROSECUTOR'S ACTIVITY IN CRIMINAL PROCEEDINGS ON CRIMINAL OFFENSES (INQUIRY)

Dmytro Mirkovets

Candidate of Juridical Sciences, Associate Professor,

*Associate Professor at the Department Public Law Disciplines
University of Modern Knowledge (Kyiv, Ukraine)*

ORCID ID: 0000-0003-2539-2824

e-mail: tos2009@gmail.com

Abstract. The normative basis of the activity of the prosecutor, investigator and head of the inquest body is analysed and the peculiarities of the control and supervisory activity of the prosecutor in the respective direction are determined. It's noted that ensuring the legality and observance of the rights of individuals equally covered activities of the prosecutor in the pre-trial investigation and inquiry. It is established, that the powers of the prosecutor at the stage of pre-trial investigation go beyond supervision, which results in mixing, combining control and supervisory powers in the activities of one subject. The solution to this problem is possible through a rational redistribution of powers between the prosecutor and the subjects of departmental control. Thus, the right of the prosecutor to give instructions on conducting investigative (search) actions, the possibility to conduct them independently, directives, instructions of the prosecutor should be sent to the head of the pre-trial investigation body.

Key words: prosecutor, criminal offense, inquiry, investigator, head of the pre-trial investigation body, investigator, supervision, control and supervision activities.

ОСОБЛИВОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ ПРОКУРОРА У КРИМІНАЛЬНИХ ПРОВАДЖЕННЯХ ПРО КРИМІНАЛЬНІ ПРОСТУПКИ (ДІЗНАННЯ)

Дмитро Мірковець

кандидат юридичних наук, доцент,

*доцент кафедри публічно-приватного права
Університету сучасних знань (Київ, Україна)*

ORCID ID: 0000-0003-2539-2824

e-mail: tos2009@gmail.com

Анотація. Проаналізовано нормативну основу діяльності прокурора, дізнавача та керівника органу дізнання та визначено особливості контрольно-наглядової діяльності прокурора за відповідним напрямом. Наголошено, що забезпечення законності та дотримання прав осіб однаково поширюється на діяльність прокурора на досудовому слідстві та дізнанні. Встановлено, що повноваження прокурора на стадії досудового розслідування виходять

за меж нагляду, що має наслідком змішування, поєднання контрольних і наглядових повноважень у діяльності одного суб'єкта. Вирішення цієї проблеми можливе шляхом раціонального перерозподілу повноважень між прокурором та суб'єктами відомчого контролю. Так, потрібно вилучити з переліку повноважень право прокурора давати вказівки про проведення слідчих (розшукових) дій, можливість самостійно їх проводити, вказівки, доручення прокурора потрібно спрямовувати керівнику органу досудового розслідування.

Ключові слова: прокурор, кримінальний проступок, дізнання, слідчий, керівник органу досудового розслідування, дізнавач, нагляд, контрольно-наглядова діяльність.

Вступ. Із набуттям чинності змін до Кримінального процесуального кодексу України, які стосуються діяльності органів дізнання, необхідно окремо звернутися до питання здійснення прокурорського нагляду за відповідним напрямом. Нині це питання практично не досліджене і потребує особливої уваги, оскільки і дізнавачі, і прокурори починають працювати у нових правових реаліях, проте за незмінних вимог законності та дотримання прав осіб.

Оскільки складно об'єктивно говорити про проблеми нормативного регулювання та правозастосування в умовах відсутності теоретичних напрацювань, практики, правових позицій судових інстанцій, у цьому разі вбачається можливим і доцільним висловити міркування щодо перспектив та ризиків виникнення певних проблем. Такі висновки ґрунтуються на попередньому досвіді (з часу формування дізнання як самостійної форми досудового розслідування, процесуальної діяльності і трансформації прокурорського нагляду, процесуального керівництва дізнанням) та прогнозовані з огляду на очевидні та системні недоліки законодавства.

Основна частина. Наукові та практичні засади контрольно-наглядової діяльності на досудовому розслідуванні розглядали у своїх працях Ю.П. Аленін, О.В. Баулін, Г.П. Власова, І.В. Гловюк, Ю.М. Грошевий, О.П. Кучинська, Л.М. Лобойко, В.Т. Маляренко, П.І. Міноков, М.М. Михенко, О.Р. Михайленко, М.А. Погорецький, В.О. Попелюшко, О.Ю. Татаров, Л.Д. Удалова, В.М. Тертишник, А.Р. Туманянц, В.П. Шибіко, М.Є. Шумило, В.І. Фаринник, С.С. Чернявський, О.Г. Яновська та інші науковці.

Метою роботи є визначення особливостей діяльності прокурора щодо забезпечення законності та дотримання прав осіб у кримінальних провадженнях про кримінальні проступки.

Результати. Як убачається з аналізу згаданих змін, вони прямо не стосуються прокурорського нагляду, тобто практика керується законодавчими нормами щодо повноважень прокурора, зокрема ст. 36 КПК України, відповідно до якої прокурор здійснює нагляд за додержанням законів під час проведення досудового розслідування у формі процесуального керівництва досудовим розслідуванням. Тобто прокурор здійснює процесуальне керівництво досудовим слідством та дізнанням, диференціація повноважень прокурора для форм досудового розслідування не передбачена.

Водночас, особливостями діяльності прокурора у кримінальних провадженнях про кримінальні проступки (дізнання) можна визначити:

- звернення із клопотанням до слідчого судді про використання пояснення осіб, результатів медичного освиддування, висновку спеціаліста, показань технічних приладів і технічних засобів, що мають функції фото- і кінозйомки, відеозапису, чи засобів фото- і кінозйомки, відеозапису (процесуальних джерел доказів у кримінальних провадженнях про кримінальні проступки) у кримінальному провадженні щодо злочину;

- невідкладне інформування прокурора про затримання особи у порядку п. 1, 2 ст. 208 КПК України, яка вчинила кримінальний проступок;

- обов'язок прокурора не пізніше трьох днів після отримання матеріалів дізнання разом з повідомленням про підозру, а в разі затримання особи в порядку, передбаченому ч. 4 ст. 298-2 КПК України, протягом двадцяти чотирьох годин здійснити одну з таких дій: 1) прийняти рішення про закриття кримінального провадження, а в разі затримання особи в порядку, передбаченому ч. 4 ст. 298-2 КПК України, – про негайне звільнення затриманої особи; 2) повернути дізнавачу кримінальне провадження з письмовими вказівками про проведення процесуальних дій з одночасним продовженням строку дізнання до одного місяця та звільнити затриману особу (у разі затримання особи в порядку, передбаченому ч. 4 ст. 298-2 КПК України); 3) звернутися до суду з обвинувальним актом, клопотанням про застосування примусових заходів медичного або виховного характеру або про звільнення від кримінальної відповідальності; 4) у разі встановлення ознак злочину направити кримінальне провадження для проведення досудового слідства;

- обов'язок прокурора у межах строків, визначених ч. 2 ст. 301 КПК України, забезпечити надання особі, яка вчинила кримінальний проступок, або її захиснику, потерпілому чи його представнику копій матеріалів дізнання шляхом їх вручення, а у разі неможливості такого вручення – у спосіб, передбачений КПК України для вручення повідомлень, зокрема шляхом надсилання копій матеріалів дізнання за останнім відомим місцем проживання чи перебування таких осіб;

- фіксування факту відмови особи, яка вчинила кримінальний проступок від отримання копій матеріалів дізнання чи неотримання таких копій шляхом підписання відповідного протоколу;

- обов'язок роз'яснити підозрюваному, потерпілому, представнику юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, зміст встановлених досудовим розслідуванням обставин, а також те, що у разі надання згоди на розгляд обвинувального акта у спрощеному порядку вони будуть позбавлені права оскаржувати вирок в апеляційному порядку з підстав розгляду провадження за відсутності учасників судового провадження, недослідження доказів у судовому засіданні або з метою оспорити встановлені досудовим розслідуванням обставини. Крім того, прокурор зобов'язаний впевнитися у добровільності згоди підозрюваного, потерпілого та представника юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, на розгляд обвинувального акта у спрощеному провадженні.

Розслідування кримінальних проступків передбачувано кількісно переважатиме у системі досудового розслідування з огляду на визначену кількість кримінальних проступків, загальну тенденцію до лібералізації закону про кримінальну відповідальність, структуру злочинності.

У пояснювальній записці до проекту Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів щодо спрощення досудового розслідування окремих категорій кримінальних правопорушень» зазначено, що нині Кримінальний кодекс України містить приблизно 780 складів злочинів, із яких близько 200 (що становить чверть) за кваліфікацією є злочинами невеликої тяжкості.

При цьому нині в загальній кількості розслідуваних злочинів тяжкі та особливо тяжкі становлять четверту частину, а злочини невеликої тяжкості або середньої тяжкості, такі як некваліфіковані крадіжки, шахрайства (частини 1 статей 185, 190 КК України) та легкі тілесні ушкодження (стаття 125 КК України), становлять майже 50% від усіх розслідуваних.

Це призводить до затягування розслідування тяжких та особливо тяжких злочинів, а також необґрунтованої тяганини під час розслідування злочинів невеликої тяжкості (Про внесення змін до деяких законодавчих актів щодо спрощення досудового розслідування окремих категорій кримінальних правопорушень, 2018).

З огляду на викладене пропонується запровадити спрощений порядок досудового розслідування у формі дізнання всіх кримінальних правопорушень невеликої тяжкості, що, безумовно, сприятиме зменшенню навантаження на органи досудового слідства.

Всього пропонується 126 складів кримінальних проступків.

Запровадження спрощеного порядку розслідування проступків дозволить забезпечити швидке розслідування кримінальних правопорушень невеликої тяжкості, а також надасть можливість зосередити діяльність слідчих апаратів на розслідуванні тяжких та особливо тяжких злочинів (Про внесення змін до деяких законодавчих актів щодо спрощення досудового розслідування окремих категорій кримінальних правопорушень, 2018).

Не заперечуючи значення перерозподілу навантаження між слідчими та дізнавачами, що «надасть можливість зосередити діяльність слідчих апаратів на розслідуванні тяжких та особливо тяжких злочинів», водночас потрібно зауважити, що ця мета не стосується дотримання законності та забезпечення прав учасників досудового розслідування – як слідства, так і дізнання, адже ця вимога залишається незмінною, спрощений порядок її виконання неможливий.

Тому практична реалізація цього важливого та масштабного напрямку, самостійної форми досудового розслідування, актуалізує питання дотримання прав осіб.

Відомче нормативне регулювання визначає, що на підрозділи дізнання Національної поліції України покладаються такі завдання, як:

- захист особи, суспільства та держави від кримінальних проступків;
- охорона прав, свобод та законних інтересів учасників кримінального провадження;
- забезпечення швидкого, повного та неупередженого розслідування кримінальних проступків, віднесених до підслідності органів Національної поліції України;
- забезпечення відшкодування фізичним і юридичним особам шкоди, заподіяної кримінальними проступками;
- виявлення причин і умов, які сприяють учиненню кримінальних проступків, і вжиття заходів щодо їх усунення (Про затвердження Положення про організацію діяльності підрозділів дізнання органів Національної поліції України, 2020).

Серед функцій підрозділів дізнання зазначається організація взаємодії підрозділів дізнання з прокурами, які здійснюють нагляд за додержанням законів під час проведення досудового розслідування у формі процесуального керівництва досудовим розслідуванням (Про затвердження Положення про організацію діяльності підрозділів дізнання органів Національної поліції України, 2020), повноваження керівників підрозділів дізнання серед іншого передбачають: ознайомлення з матеріалами дізнання і надання в них дізнавачам письмових вказівок, що не суперечать рішенням та вказівкам прокурора; порушення клопотання перед органами прокуратури відповідного рівня про передачу кримінального провадження до іншого підрозділу дізнання; повідомлення прокурора про початок досудового розслідування; розгляд документів, які надійшли від органів прокуратури та суду, з питань здійснення дізнання (Про затвердження Положення про організацію діяльності підрозділів дізнання органів Національної поліції України, 2020).

Процесуальна самостійність дізнавача передбачає, що під час досудового розслідування кримінальних проступків дізнавач самостійно приймає процесуальні рішення, крім випадків, коли закон передбачає прийняття (ухвалення) рішення слідчого судді, суду чи згоду прокурора, і є відповідальним за законне та своєчасне виконання цих рішень (Про затвердження Положення про організацію діяльності підрозділів дізнання органів Національної поліції України, 2020). Службові особи органів та підрозділів поліції, крім безпосередніх керівників підрозділів дізнання, а в разі відсутності підрозділу дізнання – керівників органів досудового розслідування, які діють у межах повноважень, визначених КПК України, не можуть мати доступу до матеріалів кримінальних проваджень, витребувати їх у дізнавача для перевірки стану розслідування кримінального проступку, вивчення і надання вказівок, визначення кваліфікації кримінального проступку чи будь-яким іншим способом утручатися в процесуальну діяльність дізнавача.

Утручання в процесуальну діяльність дізнавача осіб, що не мають на те законних повноважень, забороняється.

Рішення слідчого судді, суду, письмові доручення і вказівки прокурора, письмові вказівки керівника підрозділу дізнання, а в разі відсутності підрозділу дізнання – керівника органу досудового розслідування, що не суперечать рішенням та вказівкам прокурора, надані в межах їх компетенції і в установленій законодавством формі, є обов'язковими для виконання дізнавачем (Про затвердження Положення про організацію діяльності підрозділів дізнання органів Національної поліції України, 2020).

Обов'язки дізнавача щодо законності дізнання та дотримання прав його учасників передбачають:

- дотримуватися вимог Конституції України, КПК України та законів України, міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, та інших нормативно-правових актів із питань досудового розслідування;
- забезпечувати повне, усебічне та неупереджене розслідування кримінальних проступків у межах строків, установлених КПК України;
- виконувати доручення та вказівки прокурора, які надаються в письмовій формі;
- забезпечувати реалізацію в повному обсязі прав і законних інтересів усіх учасників кримінального провадження;
- не розголошувати відомості, що становлять державну чи іншу таємницю, що охороняється законом, інформацію про приватне (особисте і сімейне) життя особи та інші відомості, здобуті під час розслідування кримінальних проступків;
- не вчиняти будь-яких дій, які можуть викликати сумнів у його об'єктивності та неупередженості;
- у разі наявності підстав, передбачених статтею 77 КПК України, заявляти самовідвід від участі в кримінальному провадженні в порядку, визначеному статтею 80 КПК України (Про затвердження Положення про організацію діяльності підрозділів дізнання органів Національної поліції України, 2020).

Важливо усвідомлювати, що дізнання як спрощена форма досудового розслідування певним чином може сприйматися суспільством як узаконена можливість не здійснювати повноцінне розслідування, а права і інтереси потерпілих як другорядні, менш важливі у порівнянні з правами потерпілих від злочинів. Кадровий дефіцит у органах досудового розслідування та надмірне навантаження також можуть сприяти поширенню порушень і недоліків розслідування, зокрема у частині правозабезпечувальних процедур. Тому тут прокурорський нагляд також має значення з погляду можливості запобігання ризику соціального резонансу внаслідок формування враження незахищеності потерпілих, оскільки кримінальна відповідальність за кримінальні проступки не передбачає значних санкцій, а прокурори вже зараз не мають можливості якісно здійснювати нагляд у зв'язку із навантаженням. Оскільки збільшення кількості прокурорів не передбачається, очевидно, що перерозподіл наглядової діяльності відбудеться на користь досудового слідства. Тому, крім іншого, значення нагляду сприятиме позитивному сприйняттю дізнання як правового інституту. У цьому сенсі особливе значення має його ефективність і результативність. Для цього прокурор наділений повноваженнями, які поширюються на обидві форми досудового розслідування, а на дізнання як форму досудового розслідування поширюються всі гарантовані КПК України права його учасників. У відповідних підрозділах роботи наводяться результати вивчення діяльності з процесуального керівництва досудовим розслідуванням, зокрема і недоліки. Потрібно визнати, що більшість таких недоліків фіксуються саме у провадженнях щодо злочинів невеликої тяжкості, які наразі вже віднесено до кримінальних проступків.

Тут доречно також навести приклад із судової практики. Рішення ВС було постановлене до набуття чинності положень КПК України щодо кримінальних проступків, проте прямо стосується проблеми, яка може виникнути під час розслідування кримінальних проступків.

Так, ВС дійшов висновку, що зміна кваліфікації з тяжкого злочину на злочин невеликої тяжкості не свідчить про незаконність проведення НСРД.

Згідно з п. 4 та 5 ч. 5 ст. 214 КПК України до Єдиного реєстру досудових розслідувань вносяться відомості щодо попередньої правової кваліфікації кримінального правопорушення з зазначенням статті (частини статті) закону України про кримінальну відповідальність; короткий виклад обставин, що можуть свідчити про вчинення кримінального правопорушення, наведених потерпілим, заявником чи виявлених з іншого джерела.

До органу досудового розслідування ОСОБА_2 звернулася з заявою (т. 1 а. с. 78), в якій вказано про вимагання неправомірної вигоди майстром виробничого навчання ОСОБА_1 за зарахування проходження виробничої практики (т. 1 а. п. 78).

Як убачається з матеріалів кримінального провадження (т. 1 а. с. 73), на підставі заяви ОСОБА_2, 10.10.2017 року в ЄРДР були внесені відомості щодо вчинення кримінального правопорушення майстром виробничого навчання Тернопільського вищого професійного училища ресторанного сервісу і торгівлі ОСОБА_1 щодо вимагання неправомірної вигоди у розмірі 1500 гривень у студентки цього навчального закладу ОСОБА_2 за зарахування проходження виробничої практики, з визначенням правової кваліфікації за ч. 3 ст. 368 КК України.

Слідчим суддею апеляційного суду Тернопільської області на підставі клопотання прокурора 10 жовтня 2017 року постановлено ухвалу, якою надано дозвіл на проведення негласної слідчої (розшукової) дії – аудіо-, відео контроль особи, а саме ОСОБА_1 (Т. 1 а. с. 86–87).

Крім цього, 11 жовтня 2017 року прокурором у кримінальному провадженні винесено постанову про проведення контролю за вчиненням злочину в порядку ст. 271 КПК України у формі спеціального слідчого експерименту.

Таким чином, на момент прийняття вказаних процесуальних рішень у органу досудового розслідування та у слідчого судді апеляційного суду Тернопільської області не було даних, які б давали можливість стверджувати, що ОСОБА_1 не є службовою особою, оскільки наказ про призначення на посаду, посадова інструкція чи інший документ, що міг стверджувати цей факт, не перебував у розпорядженні слідства і будь-які дії, спрямовані на його отримання, могли б завадити документуванню протиправної діяльності.

Таким чином, відомості до ЄРДР вносились за заявою про вимагання неправомірної вигоди за правовою кваліфікацією за ч. 3 ст. 368 КК України, а тому негласні слідчі (розшукові) дії проводилися в межах кримінального провадження щодо тяжкого злочину.

З урахуванням наведеного суд апеляційної інстанції, погоджуючись із висновком місцевого суду щодо недопустимості доказів, які отримані внаслідок проведення негласних слідчих (розшукових) дій у цьому кримінальному провадженні, не врахував, що на момент їх проведення існували достатні підстави для внесення відомостей до ЄРДР та проведення досудового розслідування щодо ОСОБА_1 за ч. 3 ст. 368 КК України, тобто у вчиненні тяжкого злочину, а тому відсутні порушення вимог ч. 2 ст. 246 КПК України, незважаючи на те, що в процесі проведення досудового розслідування кваліфікацію було змінено на злочин невеликої тяжкості.

Отже, під час розгляду судом апеляційної інстанції було допущено порушення вимог кримінального процесуального закону, яке є істотним, оскільки ставить під сумнів законність і обґрунтованість судового рішення, що відповідно до п. 1 ч. 1 ст. 438 КПК України є підставою для його скасування. За таких обставин ухвала апеляційного суду підлягає скасуванню з призначенням нового розгляду у суді апеляційної інстанції (Ухвала Касаційного кримінального суду Верховного Суду, 2020).

Висновки. Таким чином, головним завданням нагляду за дізнанням є невідкладне та обов'язкове реагування на всі факти порушення законності та недотримання прав осіб. Це має забезпечуватися:

- постійною та активною позицією прокурора під час проведення дізнання щодо моніторингу процесуальних ситуацій, дій, рішень уповноважених суб'єктів щодо можливих порушень у межах прокурорського нагляду;

- своєчасним вжиттям заходів реагування з метою коригування стратегії здійснення дізнання;

- забезпеченням застосування відповідальності до суб'єктів, які допустили порушення.

Як було зазначено, аналіз правового регулювання показав, що зміст та обсяг наглядових повноважень прокурора за дізнанням збігаються з аналогічними повноваженнями на досудовому слідстві. Водночас, з огляду на специфіку дізнання як форми досудового розслідування, прокурорський нагляд так само має специфіку.

Законодавець відрізняє повноваження керівника органу досудового розслідування та керівника органу дізнання, а повноваження дізнавача і слідчого визначає так, що дізнавач при здійсненні дізнання наділяється повноваженнями слідчого (ч. 1 ст. 40-1 КПК України), проте у ч. 2 ст. 40-1 КПК України надається перелік таких повноважень, що відрізняється від повноважень слідчого, передбачених ст. 40 КПК України.

Отже, прокурорський нагляд на досудовому розслідуванні характеризується такими ознаками, які визначають його сутність та індивідуальність:

- це самостійний вид державної діяльності та форма державного контролю, що здійснюється уповноваженим суб'єктом з метою забезпечення законності та дотримання прав учасників досудового розслідування;

- специфіка прокурорського нагляду виражається у спрямуванні та призначенні повноважень прокурора для реалізації мети нагляду на досудовому розслідуванні;

- під час здійснення прокурорського нагляду застосовуються спеціальні засоби, методики, інструменти, заходи реагування, які не можуть бути застосовані іншими суб'єктами, що здійснюють контроль-наглядову діяльність на досудовому розслідуванні;

- прокурорський нагляд має надвідомчий характер, у сфері нагляду знаходяться також суб'єкти, що уповноважені здійснювати відомчий контроль на досудовому провадженні.

Вивчення законодавства показало, що у системі контроль-наглядової діяльності тільки прокурорський нагляд вирізняється матеріальним і процесуальним правовим регулюванням. Так, предмет нагляду визначено у Конституції України, спеціальному законі, а процедури у КПК України та відомчих актах.

За результатами проведеного дослідження ми дійшли висновку, що повноваження прокурора на стадії досудового розслідування виходять за межі нагляду, що має наслідком змішування, поєднання контрольних і наглядових повноважень у діяльності одного суб'єкта. Вирішення цієї проблеми можливе шляхом раціонального перерозподілу повноважень між прокурором та суб'єктами відомчого контролю. Так, потрібно вилучити з переліку повноважень право прокурора давати вказівки про проведення слідчих (розшукових) дій, можливість самостійно їх проводити, вказівки, доручення прокурора потрібно спрямовувати керівнику органу досудового розслідування.

Список використаних джерел:

1. Про внесення змін до деяких законодавчих актів щодо спрощення досудового розслідування окремих категорій кримінальних правопорушень : проект Закону України № 2617-VIII від 22 листоп. 2018 року. URL: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_2?pf3516=7279-%D0%B4&skl=9.
2. Про затвердження Положення про організацію діяльності підрозділів дізнання органів Національної поліції України: Наказ Міністерства внутрішніх справ України від 20 трав. 2020 року № 405. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0491-20#Text>

3. Ухвала Касаційного кримінального суду Верховного Суду від 1 квіт. 2020 р. Справа № 607/15414/17. Провадження № 51-6202км19. URL: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/86815837>

References:

1. Pro vnesennia zmin do deiakykh zakonodavchykh aktiv shchodo sproshchennia dosudovoho rozsliduvannia okremykh katehorii kryminalnykh pravoporushen [About modification of some legislative acts concerning simplification of pre-judicial investigation of separate categories of criminal offenses]: proekt Zakonu Ukrainy № 2617-VIII vid 22 lystop. 2018 roku. URL: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_2?pf3516=7279-%D0%B4&skl=9 [in Ukrainian].
2. Pro zatverdzhennia Polozhennia pro orhanizatsiiu diialnosti pidrozdiliv diznannia orhaniv Natsionalnoi politsii Ukrainy [About the statement of the Situation on the organization of activity of divisions of inquiry of bodies of National police of Ukraine]: Nakaz Ministerstva vnutrishnikh sprav Ukrainy vid 20 trav. 2020 roku № 405. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0491-20#Text> [in Ukrainian].
3. Ukhvala Kasatsiinoho kryminalnoho sudu Verkhovnoho Sudu [Ruling of the Criminal Court of Cassation of the Supreme Court] vid 1 kvit. 2020 r. Sправа № 607/15414/17. Provadzhennia № 51-6202км19. URL: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/86815837> [in Ukrainian].